

Sygnatura akt I C 2716/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 26-10-2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Bogumiła Bilewicz

Protokolant: sekretarz sądowy Sylwia Karkoszka

po rozpoznaniu w dniu 12-10-2017r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa małol. S. P. repres. przez przedstawiciela ustawowego K. P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę 7 700,00 zł

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki małoletniej S. P. repres. przez przedstawiciela ustawowego K. P. kwotę 21.700,00zł (dwadzieścia jeden tysięcy siedemset złotych 00/100):

- od kwoty 7.700,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 01.04.2015 r do dnia 31.12.2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 14.000,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29.08.2017r. do dnia zapłaty

tytułem zadośćuczynienia w związku ze zdarzeniem z dnia 09.05.2014 r.,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.904,00 zł (jeden tysiąc dziewięćset cztery złote 00/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29.08.2017r. do dnia zapłaty tytułem kosztów opieki w związku ze zdarzeniem z dnia 09.05.2014 r.,

III. ustala odpowiedzialność pozwanego na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 09.05.2014 r.,

IV. oddała powództwo w pozostałym zakresie,

V. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 817,00 zł tytułem kosztów postępowania,

VI. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 3.366,50 zł tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych.

SSR Bogumiła Bilewicz

Sygn. akt I C 2716/16

UZASADNIENIE

Powódka małoletnia S. P. reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego K. P. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty:

- 7.700,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w związku ze zdarzeniem z dnia 09.05.2014 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.04.2015 r. do dnia zapłaty

oraz zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powódka podała, że w dniu 09.05.2014 r. na przejściu dla pieszych przy ul. (...) miał miejsce wypadek samochodowy, w którym uczestniczyła małaletnia powódka. W wyniku tego zdarzenia poszkodowana doznała obrażeń ciała w postaci złamania kostki przyśrodkowej lewej z przemieszczeniem.

Powódka otrzymała od pozwanego kwotę 6300,00 zł przy uwzględnieniu 30% przyczynienia powódki.

W piśmie procesowym z dnia 15.05.2017 r. powódka rozszerzyła żądanie pozwu i wniosła o zasądzenie na rzecz powódki dalszej kwoty 14.000,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem zadośćuczynienia, kosztów opieki w kwocie 2884,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 02.09.2013 r. do dnia zapłaty oraz ustalenie odpowiedzialności pozwanego względem powódki na przyszłość za skutki wypadku z dnia 09.05.2014 r.

Na rozprawie w dniu 12.10.2017 r. (karta 267) pełnomocnik powódki sprostował oczywistą omyłkę pisarską w piśmie z 10.07.2017 r. w ten sposób, że w koszty opieki wynoszą 84 dni, co daje kwotę 3360,00 zł, a po uwzględnieniu stopnia przyczynienia powódki 30% i wypłaconej przez pozwanego kwoty 640 zł i 448 zł wnosi o zasądzenie w miejsce kwoty 2884 zł kwoty 1904 zł.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany wskazał, że sprawca posiadał ochronę ubezpieczeniową w zakresie umowy obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu. W związku z zgłoszeniem szkody pozwany przyznał na rzecz powódki kwotę 9000,00 zł tytułem zadośćuczynienia i z uwagi na 30% przyczynienie się małaletniej do powstania szkody wypłacił powódce zadośćuczynienie w kwocie 6300,00 zł. Ponadto pozwany wypłacił powódce koszty leczenia w kwocie 225,78 zł, koszty rehabilitacji w kwocie 1000,00 zł i koszty przejazdu do placówek medycznych w kwocie 79,00 zł i koszty opieki osoby trzeciej w kwocie 640,00 zł.

W piśmie procesowym z dnia 19.09.2017 r. (karta 258) pozwany wniosł o oddalenie powództwa w zakresie rozszerzonego powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 maja 2014 r. w K. na przejściu dla pieszych przy ul. (...) miał miejsce wypadek samochodowy, w którym uczestniczyła małaletnia powódka S. P.. Sprawcą wypadku był kierujący pojazdem marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...) J. G. mający u pozwanego ubezpieczenie sprawca posiadał ochronę ubezpieczeniową w zakresie umowy obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu. Pozwany przyznał powódce zadośćuczynienie w kwocie 9000,00 zł i po uwzględnieniu 30% przyczynienia wypłacił powódce kwotę 6300,00 zł (okoliczność niesporna)

Kierujący pojazdem bezpośrednio po zdarzeniu odwiózł poszkodowaną do szpitala w K.. W szpitalu wykonano rtg stopy. Stwierdzono złamanie kostki przyśrodkowej lewej z przemieszczeniem oraz nasilony obrzęk tkanek miękkich okolicy stawu skokowego. W dniu 12.05.2014 r. w znieczuleniu ogólnym złożonym wykonano nastawienie oraz zespolenie drutami K. kostki przyśrodkowej lewej. Okres pooperacyjny był bez powikłań. Zalecono kontrolę w poradni chirurgicznej, zwolnienie z zajęć wf do 22.05.2014 r. i zwolnienie z zajęć wf do 30.06.2014 r. Powódka przebywała w szpitalu od 09.05.2014 r. do 19.05.2014 r. Noga powódki była spuchnięta. Po operacji noga do wysokości łydki została umieszczona w usztywnieniu z opatrunkami, które wymagały codziennej wymiany. Małaletnia nie mogła się poruszać,

musiała się leżeć, do toalety musiała być zaniesiona. Powódka odczuwała ból, brała leki przeciwbólowe w tabletkach i antybiotyki podawane kroplówką.

Po powrocie do domu powódka nadal musiała leżeć, wymagała stałej opieki, codziennej zmiany opatrunków.

(dowód: karta informacyjna (...) k.21, karta informacyjna leczenia k.19,

zeznania przedstawiciela ustawowego małoletniej powódki K.

P. k. 109 protokół rozprawy z dnia 01.12.2016 r. w zw. z k.267.)

Ponownie powódka została przyjęta do szpitala w dniu 09.06.2014 r. i przebywała do 16.06.2014 r. z rozpoznaniem złamania kostki przyśrodkowej – przemieszczenie wtórne S82. Wykonano zabieg operacyjny – oseoosyntheza stabilizująca (śruba kaniulowana), powódce zalecono leki przeciwbólowe. Po drugiej operacji powódka nadal wymagała stałej opieki i pomocy, nie mogła chodzić, odczuwała ból, i musiała zażywać leki przeciwbólowe.

(karta informacyjna leczenia k. 20, zeznania przedstawiciela ustawowego

małoletniej powódki K. P. k. 109 protokół rozprawy z dnia

01.12.2016 r. w zw. z k.267)

W dniu 17.12.2014 r. powódka została przyjęta do szpitala w trybie planowym celem usunięcia materiału zespalającego. W dniu 18.12.2014 r. w znieczuleniu ogólnym usunięto materiał zespalający z kończyny dolnej lewej. Okres pooperacyjny przebiegał bez powikłań. Przez około miesiąc czasu od operacji konieczne były zmiany opatrunków. Powódka mogła poruszać się przy pomocy kul, bez obciążania stopy; nadal konieczna była pomoc osoby trzeciej przy myciu, ubieraniu, toalecie. Przy wyjściu z domu małoletnia korzystała z wózka inwalidzkiego, ponieważ nie miała siły, by opierać się na kulach. Przy odczuwaniu bólu zażywała leki przeciwbólowe w tabletkach.

Małoletnia bardzo ciężko przeżywała pobyt w szpitalu. Podczas odwiedzin reagowała płaczem, mówiła że chce wrócić do domu, nie chciała zostać sama w szpitalu. Każde wyjście opiekuna wiązało się z płaczem małoletniej Powódka odczuwała ból nogi, płakała. Gdy wróciła do domu nie chciała żeby ktokolwiek dotykał jej nogę, trudno znosiła zmiany opatrunków, gdyż odczuwała wówczas ból. Po domu mogła przemieszczać się tylko na niewielkie odległości

(karta informacyjna leczenia k.22, zeznania przedstawiciela ustawowego

małoletniej powódki K. P. k. 109 protokół rozprawy z dnia

01.12.2016 r. w zw. z k 267, zeznania świadka P. K. k.110 protokół

rozprawy z dnia 01.12.2016 r. 00;34;10, zeznania świadka L. N. k. 110v

protokół rozprawy z dnia 01.12.2016 r. 00;45;50)

Od 09.05.2014 r. małoletnia powódka jest osobą niepełnosprawną. Po wypadku jest lękliwa, zamknięta w sobie, bardziej nerwowo podchodzi do różnych sytuacji. Gdy wspomniany jest temat wypadku S. płacze, boi się przechodzić przez pasy, na których nie ma sygnalizacji świetlnej. Przed wypadkiem była dziewczynką radosną, interesowała się sportem, grała w siatkówkę i po szkole podstawowej chciała kontynuować grę, rozwijać się w tym kierunku.

(dowód: orzeczenie o niepełnosprawności k.116, zeznania świadków

P. K. k.110 protokół rozprawy z dnia 01.12.2016 r. 00;34;10, L. N.

k.110v protokół rozprawy z dnia 01.12.2016 r. 00;45;50))

W wyniku opisanego wyżej zdarzenia powódka doznała obrażeń narządów ruchu. Stały uszczerbek na zdrowiu w związku z przedmiotowym wypadkiem wynosi 20%.

Powódka wymagała opieki przez 12 tygodni 4 godziny dziennie.

Doznane w wypadku obrażenia mogą powodować w przyszłości wtórne zmiany zwyrodnieniowe w narządzie ruchu. Osłabienie układu mięśniowego uszkodzonych elementów narządów ruchu wynika z długiego okresu ich leczenia. Powódka odczuwała znaczny ból, co wymagało stosowania środków przeciwbólowych przez kilka tygodni.

(dowód: opinia biegłego sądowego ortopedy P. N. k. 154-159)

W związku z przeżyciami związanymi ze zdarzeniem z dnia 09.05.2014 r. małaletnia odczuwa do dziś objawy wskazujące na zespół stresu pourazowego. Przeżycia związane z wypadkiem wywołały długotrwały uszczerbek na zdrowiu w postaci stresu pourazowego. Doznane urazy psychiczne powodowały i powodują nadal utrudnienia w codziennym funkcjonowaniu małaletniej. Fakt, że małaletnia wróciła do sprawności fizycznej nie jest jednoznaczny z powrotem do całkowitego zdrowia. Zadania życia codziennego wykonywane przez nią rutynowo, w chwili obecnej wymagają większego wysiłku psychicznego polegającego na pokonaniu lęku przed nieznaną przyszłością. Odczuwane przez każdego subiektywnie poczucie bezpieczeństwa, które zostało zaburzone przez wypadek nigdy nie wróci już do wyjściowego poziomu. Przed wypadkiem S. uprawiała sport: jeździła na rowerze, grała w piłkę, biegała. Jej kontakty towarzyskie były związane ze sportem – a w tej chwili zubożały. Po wypadku nie mogła uczestniczyć w zajęciach wf w szkole, ubolewała, że tak jest, gdyż najbardziej kochała sport. Powódka cały czas zmaga się z uczuciem lęku towarzyszącego jej podczas opuszczania domu. S. była dzieckiem bardzo aktywnym ruchowo i towarzyskim. Wypadek i przeżycia z nim związane spowodowały, że nagle stała się uzależniona od pomocy mamy oraz innych dorosłych, nie mogła realizować wielu czynności tak jak wcześniej, była zmuszona wycofać się z życia sportowego i towarzyskiego. Wypadek wpłynął negatywnie na jej poczucie wartości, zaburzył pewną stabilizację. Dziewczynce trudno pogodzić się z tym, że prawdopodobnie nigdy nie będzie nosić butów na obcasie, nie może chodzić na zumbę, tańczyć. Nagła utrata niezależności, nawet jeśli fizycznie trwała tylko przez pewien czas, naruszyła pewne i stałe poczucie integralności, ciągłości i bezpieczeństwa- jest to strata nieodwracalna.

(dowód: opinia biegłego sądowego psychologa M. C. (1) k.120-

122, zeznania biegłego sądowego M. C. k.142 protokół rozprawy z

dnia 09.03.2017 r. 00;02;03)

Powódka wymagała opieki osoby trzeciej przez 84 dni (12 tygodni x 7 x 4= 336 godzin). Koszt opieki dziennie wynosi 10 zł. Ustalając wysokość stawki godzinowej Sąd skorzystał z posiadanej z urzędu wiedzy o wysokości stawek stosowanych przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w K., które w 2012 r. wynosiły 13,40 zł/godzinę. Zatem nie można mieć zastrzeżeń do stawki powołanej przez powoda tj.10 zł za godzinę. Sąd oparł się w tym zakresie na treści art. 322 kpc.

Łącznie koszty opieki wynoszą 3360,00 zł. Uwzględniając 30% przyczynienia (1008zł) pozostałaby kwota 2352,00 zł. Pozwany wypłacił powódce kwotę 448,00 zł zatem do zapłaty pozostaje kwota 1904,00 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, których prawdziwość i wiarygodność nie budzi wątpliwości. Sąd dał wiarę opinii biegłych sądowych: biegłego sądowego z dziedziny ortopedii i psychologa, które zostały wydane na podstawie dokumentacji medycznej powódki oraz po przeprowadzeniu badania powódki. Sąd oddalił wnioski o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego, gdyż wydane opinie były przydatne dla rozstrzygnięcia a wnioski z nich wypływające nie budziły żadnych wątpliwości.

Sąd zważył co następuje:

W razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k. c.).

Niewątpliwym w rozpoznawanej sprawie, był fakt doznania przez powódkę na skutek wypadku w dniu 09.05.2014 r. obrażeń ciała w postaci złamania kostki przyśrodkowej lewej z przemieszczeniem oraz nasilony obrzęk tkanek miękkich okolicy stawu skokowego. W związku z odniesionymi obrażeniami powódka przebywała w szpitalu i przechodziła zabiegi operacyjne w znieczuleniu ogólnym. Łącznie powódka miała 3 operacje w znieczuleniu ogólnym. Podczas pierwszej operacji wykonano nastawienie oraz zespolenie drutami K. kostki przyśrodkowej lewej. Podczas drugiej operacji wykonano oseosyntezę stabilizującą (śruba kaniulowana), natomiast podczas trzeciej operacji usunięto materiału zespalający z kończyny dolnej lewej.

Noga powódki była umieszczona w usztywnieniu z opatrunkami, które wymagały codziennej zmiany. Mimo, że okres pooperacyjny był bez powikłań, to powódka odczuwała ból, co wiązało się z zażywaniem leków przeciwbólowych. Przez kroplówkę podawano powódce także antybiotyki. Małoletnia nie mogła się poruszać, musiała się leżeć, do toalety musiała być zaniesiona. Powódka odczuwała ból, brała leki przeciwbólowe w tabletkach i antybiotyki podawane kroplówką.

Po powrocie do domu powódka nadal musiała leżeć, wymagała stałej opieki, codziennej zmiany opatrunków. Każdy zabieg operacyjny i okres po operacji łączył się z dokuczliwym bólem. Powódka mogła poruszać się przy pomocy kul, bez obciążania stopy; konieczna była pomoc osoby trzeciej przy myciu, ubieraniu, toalecie. Przy wyjściu z domu małoletnia korzystała z wózka inwalidzkiego, ponieważ nie miała siły, by opierać się na kulach

Od 09.05.2014 r. małoletnia powódka jest osobą niepełnosprawną. Po wypadku jest lękliwa, zamknięta w sobie, bardziej nerwowo podchodzi do różnych sytuacji. Gdy wspomniany jest temat wypadku S. płacze, boi się przechodzić przez pasy, na których nie ma sygnalizacji świetlnej. Przed wypadkiem była dziewczynką radosną, interesowała się sportem, grała w siatkówkę i po szkole podstawowej chciała kontynuować grę, rozwijać się w tym kierunku.

Biegły sądowy ustalił stały uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem z 09.05.2014 r. w wysokości 20%; jest to znaczny stały uszczerbek na zdrowiu, a należy także mieć na uwadze to, że powódka jest osobą małoletnią.

Również biegły sądowy psycholog jednoznacznie wypowiedziała się co do wpływu wypadku na stan zdrowia małoletniej. Jak podkreśliła biegła przeżycia związane z wypadkiem wywołały u powódki długotrwały uszczerbek na zdrowiu w postaci stresu pourazowego. Doznane urazy psychiczne powodowały i powodują nadal utrudnienia w codziennym funkcjonowaniu małoletniej. Fakt, że małoletnia wróciła do sprawności fizycznej nie jest jednoznaczny z powrotem do całkowitego zdrowia. Zadania życia codziennego wykonywane przez nią rutynowo, w chwili obecnej wymagają większego wysiłku psychicznego polegającego na pokonaniu lęku przed nieznaną przyszłością. Odczuwane przez każdego subiektywnie poczucie bezpieczeństwa, które zostało zaburzone przez wypadek nigdy nie wróci już do wyjściowego poziomu.

W takim przypadku na podstawie art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. należy jej się stosowne zadośćuczynienie za doznaną krzywdę. Bezsprzecznym w przedmiotowej sprawie jest fakt powstania po stronie pozwanego obowiązku odszkodowawczego zgodnie z umową ubezpieczenia sprawcy zdarzenia z dnia 09.05.2014 r. który to obowiązek nie był kwestionowany przez pozwanego. Niesporne było również przyczynienie małoletniej do powstania szkody w wysokości 30%.

Krzywdą, jako niematerialna szkoda na osobie jest ze swej natury trudna do oszacowania w wartościach wymiernych ekonomicznie. Na podstawie bogatego orzecznictwa sądów powszechnych i Sądu Najwyższego przez lata wypracowano kryteria, w świetle których ustala się okoliczności determinujące rozmiar krzywdy, a w konsekwencji wymiar zadośćuczynienia pieniężnego. W myśl art. 361 § 2 k.c. naprawieniu w całości podlega wszelka wyrządzona szkoda, w tym szkoda niemajątkowa na osobie. Kryteria istotne przy ustalaniu odpowiedniej sumy zadośćuczynienia to m. in.: rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego,

intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość, konsekwencje uszczerbku na zdrowiu poszkodowanego w życiu osobistym i społecznym oraz stopień winy sprawcy.

Zadośćuczynienie należne osobie poszkodowanej deliktem ma na celu złagodzenie doznanego cierpienia fizycznego i moralnego. Wysokość zadośćuczynienia musi zatem pozostawać w zależności od intensywności tych cierpień, czasu ich trwania oraz ujemnych skutków zdrowotnych, jakie osoba poszkodowana będzie zmuszona znieść w przyszłości (zob. wyrok SN z 29.09.2004 r. II CK 531/03, opubl. Lex nr 137577). Nie można bowiem pomijać czasokresu leczenia się poszkodowanego i odczuwania dolegliwości fizycznych, uczucia krzywdy spowodowanej ułomnością, a w konsekwencji utratą przyjemności i radości z życia.

Z uwagi na ocenny charakter ustalania konkretnej kwoty zadośćuczynienia jej określenie jest ze swej istoty objęte sferą swobodnej oceny sędziowskiej, co oczywiście nie może oznaczać dowolności (postanowienie SN z 27.07.2005 r. opubl. Lex nr 152495).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że powódce przysługuje zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w związku z wypadkiem z dnia 09.05.2014 r. w kwocie 21.700,00 zł zgodnie z żądaniem pozwu. Jak wynika z uzasadnienia pozwu powódka określiła zadośćuczynienie na kwotę 40.000 zł, a po uwzględnieniu przyczynienia w wysokości 30% i kwoty wypłaconej przez pozwanego pozostaje do zapłaty 21.700 zł.

W tym stanie rzeczy, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku i zasądził na rzecz powódki kwotę:

- 7700,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 01.04.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty

- 14.000,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 29.08.2017 r. do dnia zapłaty. (pismo z rozszerzeniem powództwa zostało doręczone pozwanemu w dniu 28.08.2017 r. zatem odsetki przysługują powódce od dnia następnego po dniu doręczenia tego pisma).

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 817 §1 kc.

Sąd uwzględnił powództwo w zakresie kosztów opieki w kwocie 1904,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29.08.2017 r. (pismo z rozszerzeniem powództwa zostało doręczone pozwanemu w dniu 28.08.2017 r. zatem odsetki przysługują powódce od dnia następnego po dniu doręczenia tego pisma).

Sąd ustalił odpowiedzialność pozwanego na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 09.05.2014 r. o czym orzeczono w punkcie III wyroku. Opinia biegłego sądowego ortopedy w tym zakresie jest jednoznaczna, że doznane w wypadku obrażenia mogą powodować w przyszłości wtórne zmiany zwyrodnieniowe w narządzie ruchu.

O kosztach procesu, Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd.2 kpc (Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania) i § 2 pkt 4 i § 19 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 z późn.zm).

Powód poniósł koszty procesu w kwocie 2400,00 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, o czym orzeczono w punkcie V wyroku.

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono zgodnie z art.113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych /Dz.U. Nr 90, poz. 594 tekst jednolity w zw. z art. 100 zd.2 kpc nakazując pobrać je od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kaliszu w kwocie 3366,50 zł (wynagrodzenia biegłych sądowych w kwocie 2666,50 zł, opłata od pozwu w kwocie 700,00 zł), o czym orzeczono w punkcie VI wyroku.

SSR Bogumiła Bilewicz